

mulige Raaprodukt til Slagterierne i Form af Slagterisvin, medens det skulde være Slagterikonsumulentens Sag at skaffe det bedst mulige Produkt til Markedet som bacon. Men disse to Virksomheder gribe ind i hinanden paa en saadan Maade, at man godt kan forene dem. Det kan nemlig ikke nytte, at man kan levere et godt Raaprodukt til Slagterierne, naar man af dette gode Raaprodukt faar et daarlignende Markedsprodukt. Derfor trænge virkelige Slagterierne til Vejledning og Støtte her. Ved at sammenligne de to Raaprodukter: Mælk og Svin, vil man komme til det Resultat, hvis man kender alle de Behandlinger, Flæsket undergaar paa Slagterierne, at der er langt flere Forsigtighedsregler at iagttage paa et Slagteri end paa et Mejeri. Vi staa i Slagterierne aldeles uforlignende over for en Mængde Flæskfejl, der gaa igen Aar for Aar og andrage Tusinder af Kroner. Jeg skal blot nævne en enkelt af disse Fejl, saaledt „faintet“ eller jurt Flæsk. Man er klar over, at det skyldes en Bakterie, der under visse Forhold kan komme ind i Slagterierne og drive sit Spil; men om Grundene dertil og Midlerne til denne Bacteries Bekæmpelse derom ved ingen Bested. Her skulde jeg mene, der var en Duggave for Konsulenten, der kunde staa som et Mellemlid mellem de bakteriologiske Forsøg herinde og Slagterierne. Og saa maa jeg gøre opmærksom paa en Ting til. En lille Fejl i Slagterierne straffer sig økonomisk langt længere end en lille Fejl i Mejerierne. Naar et Mejeri omsætter for 60—70,000 Kr. om Aaret, omfatter et Slagteri for ca. 1 à 2 Millioner Kr., saa en lille Fejl paa et Pund Flæsk andrager en Masse Penge. Ogsaa af den Grund vil jeg fremhæve Nødvendigheden af at hjælpe Slagterierne. Maaft jeg i Parentes maa indskyde en Bemærkning, som jeg ikke kan tilbageholde under denne Sags Behandling, og det er, at Slagterierne i denne Tid maa beklage, og jeg kan tilføje, ikke uden en vis Bitterhed have set, at Hovedstaden har lukket sine Porte for Slagteriernes Affald, og det paa et Tidspunkt, da dette Affald ikke maa sendes til Tyskland, hvor altsaa Slagterierne befinde sig i en ligesom Nødtilstand. Og saa lukker man Kjøbenhavns Porte for dette Affald, naatet man ikke her i Kjøbenhavn har et billigere, sundere og mere nærende Fødemiddel for Fattigfolk, end det er. Dette Affald har den fortrinlige Egenkab, at en fattig Mand eller Kone kan gaa hen og købe for en Ore og faa sig en god Kødspise, og det er man aldeles ubeløst fra herovre, grundet paa, at det, man tager

1 Ore for herovre, giver man 2—3 Ore for i Kjøbenhavn. Her have vi et Omraade, hvor der kunde være nok saa megen Grund til at tale om Enter og faderløse, som da Landbruget forlangte sine Kredittforeningsobligationer statsgaranterede. Til denne Parentes maa jeg føje, at jeg efter min personlige Overbevisning vilde finde det rigtig, om Staten vilde bringe et lille Offer i Form af en stor Svaletælder i Kjøbenhavn og fra denne Svaletælder etablere et Udsalg af Slagteriernes Affald. Hvis Staten vilde gøre det, er jeg aldeles overbevist om, at Regeringen vilde høste Kjøbenhavns fattige Befolknings Tak og Anertendelse herfor. Paa Grund af det tykke Indførselsforbud have Slagterierne — jeg skal blot nævne nogle ganske enkelte Smaaprodukter for at ærede Medlemmer kunne se, hvilke uhyre Tal en lille Fejl i Slagterierne kan afstedkomme — ere Priserne paa forskellige Slagteriprodukter sunkne paa følgende Maade: Vi have for faaet 70 Ore pr. Pd. af vor Svinemørbrad; vi maa nu paa Grund af det tykke Indførselsforbud sælge dem for 40 Ore pr. Pd.; men denne lille Difference udgør for et Slagteri, der slaar 30,000 Svin, en lille Bøte paa c. 10,000 Kr. Vor Svinelever, som før har kostet 50 Ore, koster nu 25 Ore, det er atter et Tab paa c. 10,000 Kr. En Ore mindre for et Pund Flæsk paa Grund af daarlignende Behandling andrager for et Slagteri af den nævnte Størrelse en formindstet Indtægt af henved 20,000 Kr. Gode Medlemmer ville se, af hvor umaadelig Betydning det er, at der tages Hensyn til hver enkelt Gren af Driften inden for Slagteriets Omraade, og at Spørgsmaalet i sig selv er stort nok til, at man kan forlange noget gjort her. Det fremgaar af Anmærkningerne til Finansloven, at Svineproduktionen er tiltagen efter en overordentlig stor Maalestof, og Overskudsudførselen af Flæsk var i 1894 83½ Mill. Pd. — Maa jeg stuttelig udtale, hvad der egentlig ogsaa er gjort gældende her, at denne Konsulent ikke er særdig. Vore nuværende Slagteridirektører vilde være vel kvalificerede Folk til at overtage denne dobbelte Konsulentvirksomhed; men disse Folk, som ere gagerede med en Løn fra 4 til 8,000 Kr., gaa ikke herfra for at overtage en beskeden Konsulentpost med en Lønning af 2 til 3,000 Kr.; men det var ellers Folk, som vare ijenlige til at arbejde som Vejledere baade med Hensyn til Baconforberedningen og Svineavl. Jeg tror heller ikke, vi have denne Mand færdig; det gaar ikke med ham som det forud gik med Minerva, der sprang fuldbaaren ud af Jupiters Pande.